

Örök élet, elragadtatás és jutalom

Radu Gavriluț

Elhangzott Nagyváradon, 2020. augusztus 16-án

<https://www.eklesiaoradea.ro/>

A hitéletet három nagyon fontos dolog jellemzi: az **örök élet**, az **elragadtatás**, és a **jutalom**. Nagyon megváltozik a Biblia értelmezése, ha az Úr megnyitja a szemünket, hogy láthassuk a hitélet minden vonatkozását.

Az este azon gondolkoztam, hogy a Jelenések könyvében azt mondja az Úr a laodiceai gyülekezetnek a 3. fejezet végén: „Végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és szemgyógyító írral kend be a szemedet, hogy láss.”

A laodiceai gyülekezetet nem vádolja nagy bűnökkel az Úr, mint egyiket-másikat korábban a második és harmadik fejezetben; ellene az a kifogása, hogy már nem forró, hanem lágymeleg. Tudjuk, a tészta mikor kél legjobban? Mikor langyos. Sem nem hideg, sem nem forró. Az Úr pedig annyira haragudott erre a gyülekezetre Laodiceában, hogy a legsúlyosabb szavak egyikét mondja, amit a Bibliában találunk: „Így, mivel lágymeleg vagy, sem hideg, sem forró, kivetlek téged a számból.” És ez a langyos állapot jellemzi a mai kereszténységet.

Az apámat meghívták régen egy gyülekezetbe, Szeben környékére. Ott, akkoriban nagyon nehéz volt a közlekedés. Ma ott halad el egy főút, de abban az időben még nem így volt. Egy kis hegyi faluba kellett tehát mennie, az ottani keresztényekhez. És apám elmondta, hogy volt ott egy asszony, aki már nagyon öreg volt, mégis minden vasárnap egy nagyon meredek dombot mászott meg, hogy eljusson a gyülekezetbe. Ha esett, ha havazott, ha fújta a szél, ha hóvihar volt, ez az asszony összeszedte magát, és elindult erre az útra minden vasárnap reggel. Mi akarunk ellenére eláruljuk magunkat, amikor azt mondjuk: ma fáradt vagyok, hat napot dolgoztam, és most pihenek egy kicsit vasárnap reggel. Megteheted ezt, de amit mondasz, elárulja, hogy langyos vagy. És a legsúlyosabb szavak, amit az Úr mond ennek a laodiceai gyülekezetnek: kiköplek a számból. Mert nem vagy sem hideg (bár lennél hideg!), de langyos vagy – és emiatt az Úr haragját nyilatkoztatja ki.

Remélem, mindnyájan tudjuk, hogy az örök életért nem kell küzdenünk. Az örök életet egyszerűen megkapják azok, akik hisznek az Úr Jézus Krisztusban. Nézzük, mit mond az 1János 5,11-13: „És ez az a bizonyágtétel, hogy örök életet adott nekünk az Isten, és ez az élet az ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet, akiben nincs meg az Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ezeket írtam néktek, akik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy tudjátok meg, hogy örök életetek van, és hogy higgyetek az Isten Fiának nevében.” Tehát ezért az életért nem kell harcolni, ezért az életért hinni kell: „Ezeket írtam néktek, akik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy tudjátok meg, hogy örök életetek van.” De az Úr Jézus a János 10-ben azt mondja, „Én azért jöttem, hogy a juhoknak életük legyen, bővülködő életük.” Van tehát életünk, és ez az élet bennünk van. És bár bennünk van ez az élet, mégis lehetséges, hogy ez az élet nem mutatkozik meg kifelé. Van életünk. De ennyi nem elég, ennek a folyamatnak folytatódnia kell, hogy bővülködő életünk legyen; ezért azonban árat kell fizetnünk.

Ha készek vagyunk megfizetni az árat, az akkor sem könnyű. Elmondom, miért nem. Azt mondta az Úr Jézus a tanítványoknak, hogy „ha valaki jönni akar én utánam, tagadja meg magát, vegye

fel az ő keresztjét és úgy kövessen”. Az első: tagadja meg magát. Volt valaha egy pillanat az életedben, amikor nemet mondtál az énednek? Vagy igazat adtál neki? Ha valaki más mond nemet az énednek, az problémát okoz, akkor megsért téged. De te mondtál valaha nemet az énednek? Ha például valaki megbántott, te pedig kezdted megsértődni – mert ha valaki megbánt, természetes, hogy az éned meg van sértve. Akkor mit mondtál az énednek? Igen, így van. Ezt mondtad? Igen így van, megsértett. Nem tudok ezen keresztüllépni, hogy megsértett.

Megkérdem: **A magunk megtagadása akarat vagy cselekvés kérdése?** Az akaraté. Tudjátok miért akaratú kérdés? Mert ha cselekvési lenne, azt mondanánk: én nem tudom ezt megtenni. Járt hozzánk régebben a gyülekezetbe egy testvérnő, akinek egy másik testvérnővel volt valami konfliktusa, és azt mondta: „Sokszor elhatároztam, hogy megyek, és bocsánatot kérek tőle, de mikor odaérek, akkor újra eszembe jut, amit tett, és nem tudom megtenni.” A probléma nem cselekvési, hanem akaratú. Ha pedig akaratú, akkor az Úr olyan helyzeteket fog készíteni az életedben, hogy segítsen abban, hogy cselekvés is legyen. **A kereszt hordozása akarat vagy cselekvés kérdése?** Cselekvésé. Mert ha akarjuk hordozni a keresztet, de nem hordjuk, akkor egyáltalán semmit sem tettünk.

A hitélet következő fontos vonatkozása **az elragadtatás**. Ha van egy fánk az udvaron, és az almát terem, lehet, hogy a gyümölcsök még zöldek – mert van olyan alma, amelyik csak télre érik meg, és egész nyáron kemény marad. De ha a fánk gyümölcsöt terem, akkor megyünk, és leszedjük a termést, amikor az érett. Nem szedjük le hamarabb, csak mikor érett. Eljön az idő, amikor megérnek, és akkor a gazda megy, és leszedi a gyümölcsöt. A hitéletben van három nagyon fontos dolog: az egyik a **zsenge**, amely legelőbb érik be, aztán jön az **aratás**, és a harmadik az aratók után **megmaradt kalászok összegyűjtése**. Semminek sem szabad elvesznie. A zsenge a legértékesebb, mert legelőbb érik meg, és azután következik az aratás. A zsenge a bőséges aratásról beszél. Az aratók után maradt kalászok összegyűjtése pedig Isten munkájának a teljes befejezéséről szól.

Mi most olyan időt élünk, amikor kezd a zsenge beérni. Az aratásnak még nincs itt az ideje. Az aratás a nagy nyomorúság után következik. De a zsenge most érik. Az Úr azt mondja, hogy úgy jön el, mint a tolvaj – amikor pedig a tolvaj jön, hogy elloponjon valamit, nagyon is jól tudja, hol vannak az értékek. Egy testvérnek a háza előtt útépitők dolgoztak, mindenféle emberek, akik nagyon jól tudták, mikor megy el a testvér otthonról. Nem kellett éjjel menniük, mehetek nappal. Bementek a házba, megtalálták az értékeket; fogták, és magukkal vitték.

Mi tehát az értékes? Ami elsőként megéri. Nem akarom olyannak bemutatni az Urat, hogy Ő nem jó, hanem úgy akarom bemutatni, amilyen Ő. De a zsenge nagyon értékes, és ha ma megtanuljuk ezt, hogy kövessük az Urat, hogy megtagadjuk magunkat, hogy felvegyük a keresztet minden nap, és úgy kövessük Őt, akkor ezzel fizetjük meg az árat, amit nekünk fizetnünk kell. Mondj nemet az énednek! Ne hagyd, hogy az éned irányítsa az életedet! Ha nem érted a Bibliát, a dolgok nagyon zavarosak lesznek, mert az Úr egyrészt azt mondja: „Vigyázzatok, mert nem tudjátok a napot, amikor eljön az embernek Fia.” Nem tudjuk a napot, amikor eljön. Ha úgy lenne, hogy az Úr egyszer csak eljön, és mindenkit elvisz; mindenki egyszerre el lenne ragadva, különbség nélkül, akkor nem mondaná ezt: „Mert megtartottad az én békességre intő beszédemet, én is megtartalak téged a megpróbáltatás idején, amely az egész világra eljön, hogy megpróbálja a föld lakosait.” Ez tehát az ára annak, hogy megőrizzen a megpróbáltatás idején, amely eljön ez egész földre.

Tehát, testvérek, az elragadtatás egészen különleges dolog. Nem úgy van, hogy persze, minden jó lesz, és az Úr nem tesz különbséget, mind egyszerre megérnek. Nem így fog történni. Mikor a kalász

érni kezd, a szár száradni kezd a föld irányából a kalász felé. A búzaszemnek már nincs szüksége vízre, csak melegre. Tehát letről kezd száradni, megszakad a kapcsolat a földdel, a nap melege perzseli, és a búzaszem kezd megérni. Melegre van szüksége; nehéz helyzetekre, problémákra, megpróbáltatásokra, üldözésekre. Mindenkinek, aki az Úré, lesz része problémákban. Mert nincs más lehetőség, hogy beérjünk. A helyzetekben, amelyeken keresztül megyünk, meg kell tanulnunk megismerni az Urat.

A harmadikhoz, **a jutalomhoz** pedig az 1Korinthus 3-ból olvasok, 10-15. vers: „Az Istentől nekem adott kegyelem szerint mint bölcs építőmester alapot vetettem, de más épít rá. Vigyázzon azonban mindenki, hogyan épít rá! Mert más alapot senki sem vethet a meglévő kivül, amely Jézus Krisztus. Ha pedig valaki aranyat, ezüstöt, drágaköveket, fát, szénát, pozdorját épít erre az alapra, mindenkinek a munkája nyilvánvalóvá lesz, mert az a nap megmutatja, mivelhogy tűzben jelenik meg, és hogy kinek milyen a munkája, azt a tűz teszi próbára. Ha valakinek a munkája, amelyet ráépített, megmarad, jutalmat kap. Ha valakinek a munkája megég, kárt vall. Ő maga azonban megmenekül, de úgy, mintha tűzön keresztül.”

Máté 5,12: „Örüljétek és örvendeztetek, mert a ti jutalmatok bőséges a mennyekben.”

Héberék 10,35: „Ne dobjátok el hát bizodalmatokat, melynek nagy jutalma van.”

Jelenések 22,12: „És ímé hamar eljövök, és az én jutalmam velem van.”

Múltkor utaltam arra, hogy Krisztus ítélőszéke sok keresztényben félelmet kelt. Meg leszünk ítélve; mindenki aszerint lesz megítélve, amit itt tett. Félelmes dolog ez. De Krisztus ítélőszékének nem ez a fő célja, hanem az, hogy az Úr Jézus eljön, és megjutalmazza azokat, akik ebben a testben az Ő kegyelme szerint éltek és jártak. A hangsúly nem a félelmen van! A hangsúly azon van, hogy eljön, és megfizet mindenkinek. „Ímé, hamar eljövök és az én jutalmam velem van.” Kolossé 3,23-25: „És valamit tesztek, lélekből cselekedjétek, mint az Úrnak és nem embereknek. Tudván, hogy ti az Úrtól veszitek az örökségnek jutalmát, mert az Úr Krisztusnak szolgáltok. Aki pedig igazságtalanságot cselekszik, jutalmát veszi igazságtalanságának, és nincsen személyválogatás.”

Hiszem, hogy akkor nagyon sok meglepetés lesz, mert ez kap jutalmat: „és bármit tesztek, lélekből tegyétek, úgy, mint az Úrnak és nem embereknek.” Mi mindnyájan egy bizonyos helyre lettünk odahelyezve, ahol egy adott feladatot kell teljesítenünk. Ez a feladat lehet a családban, ahova helyezett bennünket az Úr; lehet a munkahelyünkön, ahol a kenyerünket keressük; a gyülekezetben; a társadalomban. Bárhol is legyünk, akarva, nem akarva, élve vagy nem élve ezekkel, minden fel van jegyezve. Lehet, hogy nekem egy családdal kell foglalkoznom: főznöm, takarítanom kell, és minden egyebet, ami a háztartáshoz tartozik. Végezhetem ezt a dolgot úgy, hogy mindig haragos és elkeseredett vagyok, szeretet és öröm nélkül teszem, amit teszek; de csinálom, amit kell egész életemben. Keményen dolgozom, és mégis a végén azt látom, hogy amit tettem, nincs elkönyelve. Szomorú lesz. Vagy vegyük azt, hogy iskolába járok. Volt egy testvér, aki akkoriban volt egyetemista, amikor ez a váradi egyetem nem igazán volt egyetem. Megtörtént, hogy az órán csak ő volt és a tanár. De ő járt, és az Úr megáldotta. Mondhatnánk: Milyen iskola ez? El kell mennem innen egy jobb helyre. Nem így van. Ha tanulni akarsz, és ha az Úr munkálkodik az életedben, akkor úgy kell tenned a dolgodat, mint az Úrnak. Másként tudod, mi történik? A végén meghúznak egy vonalat, és zéró, semmi nem lesz.

Mi nyilván azt szeretnénk, hogy az elejétől kezdve minden szépen el legyen rendezve. Szeretnénk, ha az elragadtatás kérdése is már a kezdettől biztosítva lenne. Igen, az Úré vagyok – az Úr

pedig azt mondta: boldogok vagytok, mert ti nem konkoly vagytok, hanem búza. Ír ilyesmit valahol az Ige? Nem ír. A különbség búza és búza között van, hogy melyik hogy érik be. A különbség abban rejlik: mennyit értettem meg, hogy vigyázzak; és ezekben az időkben az Úr számára, az Úrnak éljek.

Egyáltalán nem aggodalmaskodom a mostani idők miatt. Nem vágyom az elmúlt idők után, hanem azt akarom, hogy a mostani időben azt tegyem, amit kell. Összegyűlünk itt, ilyen formában? Nagyon jó. Nem vagyunk mind egyszerre együtt? Nem kell kinyitni az ablakot, mert nincs levegő? Nagyon jó. De a lényeg az, hogy megértsük a mindennapi életben, hogy lehetőségünk van vagy így, vagy úgy élni. Élhetünk a régi élet által, amelyet az énünk irányít – amely az énünk élete –, vagy élhetünk az új élet által, amely Krisztus bennünk.

Hogyan élünk a mindennapokban? Lehetünk erkölcsös emberek, lehetünk a laodiceaiakhoz hasonlóan komoly emberek, és senki nem mond semmit ellenünk – csakhogy langyosak vagyunk, és az Úr azt mondja: Mert lágymeleg vagy, és nem vagy sem hideg sem forró, emiatt kiköplek a számból!

A hitélet tehát nagyon komoly dolog. Mikor az Úrhoz tértünk, kaptunk egy csomagot, amely által sok ideig tudunk élni; de amit akkor kaptunk, az nem elég, ha nem tanuljuk meg megtagadni magunkat. Nem kell eltelnie egy napnak sem ahhoz, hogy valaki megsértsen, hogy kiábránduljak valami miatt, és azt kelljen mondanom magamnak: Nem! Nem adok neked igazat! Hogy ezt kelljen mondanom az énemnek: Meg kell halnod, a te helyed a kereszten van! A keresztlényeges a hitélet számára. Munkálkodjon az Úr az életünkben, hogy meg tudjuk érteni: Mire hívott el bennünket? Hogy megnyissa a szemeinket, hogy láthassuk, mi fog történni a jövőben, amikor Ő más lesz, mint ahogy mi ismerjük. Amikor megítél, anélkül hogy az ember külsejét venné figyelembe. Ha valaki valami ferde dolgot tett az életben, ami nincs a helyén, jutalmát veszi annak, amit tett. Isten nem fog akkor szemet hunyni. Ez pedig kerülni fog valamibe, nem a pokol lesz az, de valamibe kerül, ami fájni fog. Az Úr legyen irgalmas hozzánk. Én is imádkozom, hogy az Úr munkálkodjon úgy az életünkben, hogy ne tudjunk nyugodtan lenni, ha nincsenek rendben a dolgok az életünkben. Ámen.